

Beszámoló

Pályázati anyagomban a Kórusnovellák munkacímű novelláskötet részeinek megírását vállaltam, és az egyik legnagyobb kihívásomként a megfelelő prózanyelv megtalálását vázoltam fel. Utóbbiban nem tévedtem, előbbi vállalásomban viszont annál inkább. A novelláskötethez szánt világépítés, és a szövegépítés ismételt kudarca során döbrentem rá, hogy az általam megidézett szereplőknek nincs saját hangjuk, ezért ennek a kialakítására törekedtem: a beszámolóhoz csatolt szövegmutatvány egy olyan, a novellákat kiegészítő (állításait, szempontjaikat megkérdőjelező), azokkal párhuzamosan futó blog (A Bakter) részét képezi, amelyet a (középiskolás) szereplőim írtak.

Ebből egyszerre derül ki a négy jóbarát (Hontalan, Woland, Juliánusz, Anonimus) egymáshoz való viszonya, az egyéni kattanásaik, illetve az a súlyosabb tény, hogy az általuk használt nyelven nem mesélhető el az a történet, amit el szeretnék mondani velük, rajtuk keresztül. A blog felületét azért választottam, mert a kétezres évek internetének ez a jellemző műfaja mára (az internet szerkezetének átalakulásával) szinte eltűnt, de sok esetben úgy viselkedik, mint az evolúció „hiányzó láncszeme”: egyszerre mutatja meg a közlés kaotikus szabadságát és jelzi előre a betagozódást a social media mai keretrendszeré felé.

A képzelt blogba nem csak naplóbejegyzésszerű szövegek, hanem iskolai élménybeszámolók és a fullasztó közegből való kitörés lehetséges irányait jelző projektkezdemények is helyet kaptak. A szövegek nyelvezetéhez, szerkezetéhez és fordulataihoz hozzátett az is, hogy több évfolyamnyi iskolaújságot lapoztam át, tudatosan törekedve arra, hogy visszaadjam azt a kettősséget, amely a kétezres évek eleji erdélyi magyar diáknyelv hibriditása és a hivatalos, egyházi iskolai kommunikáció diákoktól is megkövetelt zsargonja között feszült. A blogbejegyzések, élménybeszámolók ezt a feszültséget is tervezik kijátszani.

A Communitas-ösztöndíj ugyanakkor nemcsak a szépirodalmi alkotáshoz biztosított számomra nyugodt körülményeket, hanem a doktoranduszlét és a doktori kutatásom részleges

finanszírozásához is hozzájárult. Ezt azért is említem meg, mert az ösztöndíj adta biztonság nyitott meg számomra egyéb, a kutatásommal összefüggő, azt részben újratervező lehetőségeket. Ez a tényező is közrejátszott abban, hogy a munkatervben kitűzött célokat csak félig sikerült elérnem, vagyis a 3-4 novella nem született meg; a piszkozatok, kezdemények, a minden kötet megszületését kísérő, de láthatatlan munka, illetve az itt részben mellékelt, a kötetben is szerepet kapó háttéranyag, a Bakter nevű blog viszont annál inkább.

A BAKTER.

Régi, betiltott újság onlájnn, modern változata. Tevékenység kifejtése: láger.

(részlet)

MENNYEI PROLÓGUS 2009. 10. 31. 22:33:10 (WaM, H)

Egyszer volt, hol nem volt. azaz nem volt. Tehát, az úgy volt, hogy létezett egyszer. Volt és kész. Volt egy Woland és egy Pilátus. Pilátus kezét mosta, viszont a víz Wolandra csöpögött. Woland tűrte míg tűrte, de egy hét után alapjait letette. Begyökerezett a Rendszerbe. 4 év után, sok utóddal, megszületett a Klán. A Bakterklán.

Bemutatkozunk(elhalálózási sorrendben):

Woland: Moderátor, ősatya, filozófus-szofista, nihil ember, „minden-gén” tulajdonosa

Hontalan: Költő, aki nem ír verseket, örök gyerek, művész, hívő.

Juliánusz barát: Óriás, énekes, dumájával ássa el magát.

(Az aki még egy zárójelre is alig érdemes, az Áruló, róla elég ennyi).

Anonimus: az Ifjú Titán akiben minden remény fekszik. Kibontakozása még folyamatban...

2009. október 31., Reformáció. Itt kezdődik a történelme ennek a blognak, a pillanat, amikor klánunkat teljesen felfedjük.

Woland a Moderátor és Hontalan

AVE Én 2009. 11. 03. 12:47:01 (JB)

Eljött az ideje annak, hogy én is megszólaljak. A hallgatásnak vége. Eleget túrtünk és hallgattunk. Itt az idő, hogy felszólaljunk. Eddig túrtunk és hallgattunk, de többé nem fogunk!

Éljen a Forradalom! Éljen a Köztársaság és vesszen az Önkényuralom !!!!!

Ezeket a szavakat a lágerből intézem hozzátok. MerjeteK megszólalni és ne féjeteK a lelketeket kiönteni! Isten veleteK és kitartás! A tankok úton vannak.

AVE Én .....! Ti is.

JB

wisdom itself 2009. 11. 04. 22:05:12 (WaM)

egy kis orgazmus erősíti az organizmust.

W

Danton halála 2009. 11. 05. 15:39:31 (H)

Tegnap tüntetni voltunk Julianusszal, hogy végre kiélhesse forradalmi vágyát. Mert mindig, minden esetben ugyanaz a minta, ugyanaz a történet. Van a zsarnok - nevezzük itt Pilátusnak - és van a mi életünk. És tetszik, nem tetszik, vannak közülünk valók, akik a mindenkori pilátust támogatják. Legyen ez akár Bé bifész, a pap, vagy holmi közönséges „nyalósok”. És nem lehet csendben meghúzódni, amikor már a magas egekbe kiált a sok szemtelenség és piszkolódás –bár egy kicsi vérmagyarkodástól és zászlólobogtatástól még nem oldódik meg semmi, csak az indulatunk, és nem utolsó sorban pedig ne felejtsük el Woland ősatyánk intését, az ilyen levelezgetős dolgokat szarás közben intézzük, mert akkor a fölösleges idegesség is kiürül belőlünk. Kitartás, Vatikán. A tankok autópályán jönnek.

Eröt kitartást 2009. 11. 09. 9:09:42 (Aa)

Merthogy ez kell a lágerbe. Én csak az ellen tüntetek hogy szar a kaja. Engem ez érint a legjobban. Tegnap 2 májpestétomot, 2 sajtot és egy naracsot kaptunk. Jo munkát. Áve papa.

csak így, naivan! 2010. 11. 23. 18:51:30 (WaM)

szóval, hogy miről is van szó a mindennapi kenyér mellett. igen. Ma imahetet kezdtünk itt a lágerben. az Ige Lukács bölcsködéséből lett felolvasva, az a történet mikor két faszí megy az úton (a pap szerint emmausból emmaus felé) szerintem emmausból jeruzsálembe, de mindegy. elszenderedtem kicsit féluton a miatyánk előtt, de gondolatban a két faszival sétáltam. nem jézus valék, hanem a negyedik vándor. én is odaszóltam de nem kaptam választ, s rájöttem már ezredszerre, hogy mire megy ki a játék a nagy kálvinista hitben: arra, hogy ne bizonygassuk meg ne magyarázzuk, hanem higgyük. legyünk naivak, mert naivnak lenni jó, úgye Juliánusz? nyugi, én is egyetértek.

a különbség közöttünk fiúk az, hogy mindannyian másféleképpen vagyunk furcsák, de kategorizálhatók vagyunk. én nem mondom ki ki, de mindenki ismerje fel magát: a hülye nem emlékszik, de nem is bocsát meg. a naiv emlékszik és megbocsát illetve a bölcs, az megbocsát de nem felejt. s persze van a kivétel Isten, akit kategorizálni nem tudok mert emlékszik is, megbocsát is, felejt is, meg nem is felejt is. na hogy van ez? én vagyok hülye vagy ez tényleg így van? azért Isten őrizzen meg attól a naiv hittől, hogy az életben mindennek simán kell mennie. kellemes estét uraim.

!!!!!!Statisztika a fiuk között!!!!!! 2009. 11. 24. 21:52:55 (JB, Aa)

Nagy öröömömre szolgál az, hogy kijelencsem hogy az utolsó felmérések szerint (kb. 2 órálya) a lágerben élő fiúk 44% Pilátus elen szavazott míg a másik fele 56% Pilátus melet. Ez jó hír mert meg vannak olyan emberkék akik szeretnek dolgozni és akik rájöttek arra, hogy hiábavalo az erőlködés, a kórusról csak 4 év után szabadulnak és addigis képezik magukat és végzik a munkájukat.

„Arbeit macht frei!”

Anonimus&Juliabrother

a prófétálásunk 2009. 11. 26. 21:56:02 (H)

A vatikán elleni totális lázadás úgy, ahogy hisszük s ahogy valljuk, hülyeség. Hiszen mindenki szereti. Mindenki ajnározza a végén. Ami ellen küzdünk, maga a vatikán lényege. Ami a burkon belül van. A vatikán lényege összeköti olyan kötésekkel a vatikániakat, amelyeket még azután is megéreznek, hogy kiszakadnak burkukból. Elismerem, hogy irigy vagyok rájuk, mert legalább tartozni tudnak valamihez. Vallom magamat bűnösnek azért, mert sosem leszek belőlem pszichológus, énektanár és pap. Bánom mindazokat a tetteimet, amelyekkel eltértem a nyájszellemtől és megütközést váltottam ki a vatikánban. Bocsánatot kérek azoktól, akikre velem való kapcsolatuk miatt rossz fény vetült a pilátusi rendszerben.

És alig várom, bár ez éretlenségre vall, a véget, amikor mindenki az összetartozásról és a közös élményekről szónokol, én pedig előadhatom megválogatott költői képekkel ecsetelve mély színekben a Nagy Önsajnáltatást.

És ugyebár, befejezés is kell. Talán itt az ideje bevallani, hogy elhibáztuk.

Mindenki figyelmébe!!! 2019. 12. 01. 08:55:24 (WaM, H, JB, Aa)

Megalakulhat a Magyar Őstörténeti Társaság... s kérdeznék, mi közötök van hozzá?! Hát sok... Ha szívügyetek a történelem, ezen belül a magyarság őstörténelme, máris rengeteg közötök van hozzá. Csakis aTi segítségével alakulhat meg, mert csak akkor nevezhető társaságnak valami, ha vannak tagjai.

Elemezzük, hogy mi is ez a Magyar Őstörténeti Társaság: Az ifjúság nyelvén szóló előadások, ismertető, közös megbeszélések, viták, műhelymunkák, ingyen bérmentesen nélkülözhetetlen elemei a programunknak, amelyek egybeötvözik a kellemest a haszonnal. Azonkívül új

barátságok szövődhetnek, jobban megismerheti egymást a láger ifjúsága és együtt tanulhat a múltjáról, hogy egy jobb jövőt biztosíthasson mindenki számára.

Kik jelentkezhetnek?

Olyan kollégisták akik többet szeretnének tudni a eredetükről, múltjukról, modern módon...

Hogy ez mennyire valósulhat meg, csakis rajtatok áll, ezért kérjük támogatásokat!!!

Jelentkezési határidő most szombaton, hogy megtarthassuk az alapító gyűlést, összejövetelet!

Jelentkezési szándékokat és kérdéseiteket szeretettel várjuk SMS-ben, vagy egyszerűen szünetben az osztályunkban, a X. B.-ben Ivánnál illetve a XI. B.-ben Wolandnál.

Részvételnél kérjük komolyságotok...köszönjük!

im back 2010. 01. 20. 6:59:54 (JB)

Testvéreim Jézusban nagyon rossz híreket szolgállok!!! A napokba fülembé került egy olyan dolog ami nagyon sokoló volt számomra, igyhát utánanézttem az egésznek és nagy szomorúságomra igaz volt az egész történet.

Bekamerázák!!!!!!!!!!!!

Non Coment

köszönöm Juliánusz! 2010. 01. 20. 11:45:53 (WaM)

na, feltámadt ez is. jól van unokám, látom nem lehetett elkerülni az elkerülhetetlent, habár mód lett volna rá: kevesebb rosszság = kevesebb ösztöndíj megvonása = no pénz kamerára. na de így lett, rosszul alakítottatok, most meg figyelve vagytok. a nagy főnök szeme mindent fog látni ezután: ahogy futkosol ordibálva a gangba, ahogy letöröd a virágok leveleit amiközben vasárnap reggel a pedabácsi a kantinba lezavar, ahogy vered a farkad a fürdőbe, ahogy a rettegést teszitek a kicsikbe, ó ti nagyok. remek. végre ez is elkövetkezett. kellemes napot, kinek a maga dolgában.

A türelem határán 2010. 01. 20. 22:17:10 (JB)

A helyzet a getoban napról napra romlik nem elég hogy 24 órás megfigyelet alatt leszünk de még egy egyszerű dolgozatot sem lehet megírni szili közbe csak a szili végén, vagy szili előtt. A helyzet napról napra romlik, nem is tudom elképzelni hogy holnap mi lesz mire is készüljek..... Csak anyit árulok el hogy ma egy órát töltöttem a WC-n ameddig sikerült leírnom kémiából a házidolgozatot. Csak az Úrban bizok hogy a holnapi nap nem lesz ilyen..... legalábbis nem lesz rosszabb, de nem mondok semit sem előre mert nem lehet tudni. Ezért is elszántam magam hogy ezt a dolgot nem hagyom anyiban és holnap bemegyek Al Caponéhoz hogy tiltakozásomat kifejezem mert nem tudom hogy képzelték el hogy egy fél ora alatt hogy lehet megírni egy házidolgozatot? Ez abszurdum!!!!!! Csak egy dologban bízok, abban hogy Isten kezében vagyunk mindanyian és hogy az Ő akarata nélkül semmi sem történik.

függelék a láger-problematikához 2010. 01. 21. 14:21:42 (H)

Hát igen. Úgy kell nektek. ne higgyétek, hogy mindent megtehettek, pölő olyan - a jó érzés határain fel s alá csúszkáló - dolgokat is megtehettek abban a rohadt lágerben, amilyeneket Woland barátunk olyannyira nosztalgikusan emlegetett.

Amúgyis nem tom, mért lep meg titeket. Már rég figyelve voltatok. És most már azt is értem, hogy a budi mért kap a lágerben akkora szerepet és szakralitást. És itt most nem a cigizőre gondolok, arra az agyonhipózott, de folyton sárguló bűnös helyre, hanem a Másik budira. Ahol egyedül lehetsz. És ezt, Juliánusz, csak egy budi adhatja meg neked. WaM testvérünk annyira javasolja, hogy a budin ülve végezzük el fontos dolgainkat. Mért van az, hogy Julianusz testvér tízest kapott a kémiadolgozatára, amelyet a budin ülve írt meg. Mért van az, hogy internet nálunk csak a budin és a budi felett levő spájzban található?

Mert szarból lettünk kedves testvéreim. Juliánusz, felismerted a titkot, megtaláltad a megoldást. Hisz a budiban nem szerelnék föl kamerákat.... A budi adhatja meg egyedül a feloldozást. Ahonnan minden ered, az a hely az. A Forrás.

januar 23. 2010. 01. 23. 7:04:56 (JB)

Reggel van és ülök a kantinban és regelizek közben a tegnapi nap történtein gondolkozok. Nem nehéz. A tegnap Jézusal találkoztam. Egy felemelő élmény volt „szelid szemed Úr Jézus”. Ez a tegnapi istentiszteleten történt de „Jézus” mindenól jelen van, így jelen volt a délutáni éneklésen

is ahol jobban megismerhettem. Nagyszerű nap volt a tegnapi nem csak „Jézusai” való találkozásért de főként azért. Remélem hogy az idén még fog jöni Kolozsvárra.

stendhal és jómagam. meg kicsit juliánusz is 2010. 01. 21. 20:16:39 (WaM)

igen, először is azok számára tisztázzuk, akik azt gondolják, hogy tanulás helyett olvasok ilyesmit. kérlek szépen ez nem igaz. románból kellett stendhalt olvasni, de hogy miért azt a tanár bácsi tudja. lényeg ami lényeg, egymásra találtunk.

valahol a a regény első felének a negyedének a tizenötödénél bukkantam rá a nagy igazságra. nem csak én vagyok hülye. hanem stendhal is. mindketten valljuk, hogy a természetességet nem dicsérhetjük eléggé.

jaj, és Juliánusz, egyre inkább értek egyet veled, hogy számodra a szerelem mindentől a mentség, a tökéletesség, az idill, a boldogság. tudom is, hogy miért: mert nem csirázik ki gyorsan a hideg érzelmek levegőjében. a szerelem az ritka növény, a tiszta, érintetlen, naiv szívekbe virágozik inkább. nem egy emlékekkel terhelt szívben, amely évek óta magát siratja. te pedig megfelelő vagy rá. ezért mondtam, hogy SZÁMODRA. hogy nekünk mi marad, az a mi bajunk. nekünk a pacal, a pite meg a toalett. mi ezt élvezzük.

W

A Rendszer születésnapjára 2010. 01. 23. 22:04:27 (H)

Eljött a Nagy Nap. Amelyre oly régen vártunk. Január huszonharmadikán megdobban minden vatikáni szíve, a nagyszünet meghosszabbodik öt perccel, mert Pilátus ezen a napon látta meg a napvilágot egy Vatikán környéki kis latin falucskában. Sok idő telt el azóta, a hajdani kis pelenkásból mindannyiunk rettegett cárja és Főnöke lett – ha boldog volt, tanítványai összesúgtak a folyosókon – Pilátusnak ma jókedve van – és felüldülve suhant mindenki tovább, a dolgára.

Ilyenkor a zenekar kiáll az udvarra és énekel neki, az alkalmazottak pedig mind ünnepiben vannak. Mindenki a Róka kedvében szeretne járni eme napon. A pindurkák nem piszkolják össze a fehér

falakat, a fiúk nem cigiznek a budin, a lányok nem menstruálnak és a papok nem intenek bűnbánatra.

Habár, gondolom, mindenki tudja, hogyan viszonyulunk a felsőbbséghez, megadjuk az Istennek, ami az Istené, a császárnak, ami a császáré, s habár úgy került be az A.K. P. a blogba, mint Pilátus a Krédóba – őszintén száll ma tenor hangunk irodád felé - Isten éltesen, Főnök!

Ave... 2010. 02. 27. 7:01:41 (JB)

A minap elbeszélgetem Hontalanal is, a szokáshoz hiven nagyszünetben a minuszfokokban lefagyva de nem megtörve a hidegtől a család jövőjéről folytatot beszélgetésünk után egy olyan tényel kelet szenbesülnünk hogy egy év kimaradás van a családban, és ezt kel valahogy potolni. ?.....? ...?...?Hogyan? Vajon Agyagyagy kiagyal valamit vagy bebukunk? Ez it a kérdés!!!!

A BEAvatottaknak 2010. 03. 29. 14:25:21 (Aa)

Pilátus ismét kirándulást szervez. Az élet, úgy látszik, megindul, s a reménységet adó kóruspróbák is egymás után. Margarita minden egyes alkalommal szebb és kedvesebb lesz, minden egyes kóruspróba után csak szebb és kedvesebb, ha mondom. Én félek ezektől a kirándulásoktól. Számomra ezek jelentik a kezdetet és a véget.

Szerelem? Nem szerelem? A kettő közötti különbséget igazán csak az érezheti, aki mindkettőt kipróbálta, én viszont csak a gyomromba gyűlő folyadékot érzem, amitől énekelni sem tudok, de azt kívánom tőle, hogy még többet. Még többet! Pilátus nem veszi észre, hogy tátogok, pedig ő még a levegővételt is leszabályozza, hogy felizgulhassak – amikor két ember között csak a test a gát, átértékelődik egész élete és nem marad más csak ő. Amikor két ember között csak a test a gát, átértékelődik az egész élete és nem marad más csak ő. A szív tökéletesnek láttatja, a hibáit elfedezi, a pozitívumait kiemeli. Ez a kapcsolat úgy működik, mint egy jól megalkotott gépezet, részenként semmit sem ér, de összerakva az alkatrészek önmagukat áldozzák fel a nagyobb jó

érdekében. Isten nem csak férfit, nem csak nőt teremtett a maga képmására, hanem embert. De az embert férfivá és nővé alkotta és így egyik sem egész a másik nélkül. Ketten együtt alkotják meg azt a gépezetet, amit a szerelem hajt.

Az írás. A kényelmetlen székekben az alvás nem pihentető. Fordulhattam bármerre, nem tudtam mélyen aludni. Szándékkal felhagyva nézelődni kezdtem, a kezem babráltam. A lila filctoll nyoma még mindig ott volt. Margarita azelőtt való nap viccből felírta a kezemre: „mi ketten befejeztük. PONT”. Furcsamód, nehezen jön le onnan.

Szavak, amiket látni kell. A három jó barát ismét együtt. Nélkülük hiányzik valami az életemből. Hontalan régi jó tanítómesterem. Ő mutatta meg, hogy az élet nem az, amit látunk. Néhány keresetlen szavam mindig volt hozzá, de csak a vicc kedvéért. Lelkünk mélyen, kemény földben volt egymás mellett. Margarita örült, hogy hosszú idő után újra láthatja. Megölelte! Szemében csillogást, lelkében könnyeket láttam. A boldogság könnyeit. Rájöttem: ez hiányzott! Amit a szavak titkolnak, azt a tettek fedik fedik fel.

Hontalan cikke a vatikán lapjából, átemelve a Bakterre 2010. 04. 07 04:33:31 (H)

Az igazgató úr már nem is feszítette tovább a húrt, mert szerintem elértük azt a szintet, amit már semmilyen erőfeszítéssel nem lehetett felülmúlni. Mindannyian bízunk az Úr segítségével, mivel néha jól szóltak a válogatott darabok, máskor hibáztunk. Egyre közeledett a verseny, és még nem szólt minden darab kifogástalanul. Május 1-jén reggel elindultunk. A buszvezetőt a lányok nagyon szimpatizálták. Mindenesetre nagyon jó sofőr. Be is bizonyította az ojtozi szerpentineken. Van egy képem róla. Szerzett ördögsvarkat és előzés közben feltette a fejére és bekapcsolta a piros égőket. Mintha ő lett volna a sebesség démonja. Nos, az út hosszú volt, de átvészeltük. Megálltunk a „határon” túl egy ortodox kolostornál. Kijövetelkor egy kis adományt akartunk hagyni az egyik pópánál, hogy imádkozzon a kórusért. Ahogy meglátta, hogy a vatikánból jöttünk, azt kérdezte: sunteji adeptii lui László Tőkés? Din păcate nu pot să mă rog pentru voi.

Írjak kicsit a bentlakási körülményekről =)) Hát... a hegyekben, a sátorban kevesebb betegséget kaptam volna el, mint abban a bentlakásban, ahol el voltunk szállásolva. Ott nem járt a szanepid, amióta megépítették a kommunisták. Három helyen voltak elszállásolva a kórusok. Egyik sem volt különb. Olyan vécék voltak, mint ötven évvel ezelőtt Bulgáriában (nem mintha jártam volna Bulgáriában, de jó ez most ide). A tusolók is érdekesek voltak: különböző magasságú, begömbített csövekből jött a víz, mintha a Niagara-vízesés lett volna. Nem beszélve arról, hogy vagy forró víz folyt, hogy perzselte az ember szőrzetét, vagy olyan hideg víz jött, hogy a pingvin is élvezte volna. Az ágyak szerintem egy régi katonakórházból voltak átszállítva, és az a jó levendulaillat, ami a szobában volt... szóval nem folytatom a leírást, annyit szeretnék még, főleg a bentlakó diákságnak üzeni, hogy a mi kollégiumunk kész luxus. Ötcsillagos Grand Hotel az ottanihoz viszonyítva. Meg is jegyeztük, hogyha épen visszatérünk, értékelni fogjuk a kollégium szép, tiszta környezetét. A bentlakás többi lakója sakálhoz hasonlítható hangokat hallatott a folyosón, de a hosszú út után hamar elaludtunk.

Másnap bemelegítettünk reggeli után, és tíz órakor kezdődött a biznyságtétel. Fellépés előtt a kis sereg vezére bátorító beszédet mondott, és egy rövid ima után Isten segedelmével, keresztyén szerénységgel csapatunk kiállt a zsúri elé. A feszült pillanat ellenére mosolyogtunk. A terem sem volt kedvező, mivel akusztika semmi, és még tele volt tömve, mindenhol lógó és csüngő függönyökkel. Nehéz ilyenkor kihozni a maximumot. Az ember teljesíteni akar, de bizonytalan, nagy a tét. Elénekeltek a darabokat. Nem sikerült a második kulminációs pont kiéneklése a Terényinél, és utána pont a népdalok következtek. Nos, egy ilyen lelki megrázkodtatás után még fülíg érő szájjal próbáljon énekelni az ember. Sikerült. Elénekeltek. Ami volt az volt, részünkről megvolt az igyekezet és odaadás. Az igazgató úr elemezte a helyzetet. Nem volt rossz, sőt szép volt, leszámítva azt a nagy hibát. Végignéztük a többi ortodox kórust is. A tanár úr véleménye szerint ha a zsúri igazságos lett volna, a második hely elképzelhető lehetett volna. Ez nagyon meglepő volt és lehet, így ittunk előre a medve bőrre. Próbáltunk ellenállni, de nagyon megnyugtató gondolat volt, hogy magyar kórus második lehetne egy romániai kórusversenyen. Mindenki jókedvű volt és az esős idő ellenére szépen telt el a szombati nap is.

Haza... Át a Kárpátokon, vissza a kedves földrajzi fészekbe, a hegyekkel körülvett, különböző nemzetiségek színes világába. Nem lehet meg nem említeni a hazatérés első pillanatait, amikor

az igazgató úr 27+2 perces dicsérete következett. Szerintem ez egy ritkább esemény volt, mint a napfogyatkozás. Elmondta, hogy a látogatott múzeumokból is visszajelezték, hogy a mi csoportunk volt a legfegyelmesebb és tisztelettudóbb. Az ottani kísérő tanárnő számára is élmény volt velünk lenni. Bebizonyítottuk, hogy mégis van látszata a kollégiumban kapott nevelésnek. Lehet jó is, hogy nem sikerült felvenni reportofonra a tanár úr szavait, hisz így még értékesebb marad ez a különleges emlék. Az Úrnak hálát adva, hazatértünk épen és egészségesen. Lassan befejezem, mivel így is hosszabbra sikerült, mint gondoltam. Annyit jegyezzünk meg, hogy a hét bőséges év után bekövetkezik a hét szűk esztendő. Így írja a Biblia is József történetében. A kórus életében is nagy aratás volt az utóbbi két év. Értékelni kell, és rakrározni kell a szép élményeket, emlékeket, életleckéket, hogy az elkövetkezendő években is táplálhassa a jó példa a következő generációkat. Zárásképpen még annyit, hogy énekelni szép, akár kórustag vagy, akár nem, mert aki az Úrban énekel, az kétszer imádkozik.